

Мина ЈОВАНОВИЋ, мастер
студент докторских студија на Правном факултету
Универзитета у Београду

ЖИГ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ, СПЕЦИФИЧНОСТИ И СПОРНА ПИТАЊА

Резиме

У децембру 2015. године од стране Европског парламента и Савета усвојена је Уредба ЕУ 2015/2424 о изменама Уредбе о комунитарном жигу, као део законодавног пакета реформе жиговног права Европске уније. Аутор настоји да анализира промене у материјалном и процесном регулисању комунитарног жига, те да укаже на његове специфичности као наднационалног, унитарног института. Одустанак од захтева графичког приказа ознаке је револуционаран корак који отвара врата новим врстама ознака као предмета заштите, а поопштравање заштите код робе у транзиту, увођење нових облика повреде и апсолутних разлога за одбијање, појачава капацитет овог института и доприноси његовој популарности. Други део рада бави се позицијом Републике Србије као земље кандидата за чланство у Европској унији, с аспекта жиговног права, са идејом да се укаже на сложеност односа који настају поводом коегзистирања интернационалних, европских и националних жигова на једном тржишту, с посебним освртом на моменат аутоматског наступања важења комунитарног жига.

Кључне речи: *жиг Европске уније, комунитарни жиг, Европска унија, графички приказ ознаке.*

I Увод

Жиг као право интелектуалне својине којим се штити ознака карактеристично је по начелу територијалности, које подразумева важење овог права на територији државе у којој је право признато. Како је потреба развијеног тржишног промета захтевала ширу заштиту, развијен је институт међународне пријаве жига, путем којег ималац овог права може је-

динственом пријавом пред националним заводом проширити важење свог жига на територију других држава, без потребе појединачне регистрације у свакој од жељених земаља. Посебан облик проширене територијалне заштите жига је институт комунитарног жига (жига ЕУ).¹

Комунитарни жиг први пут је предвиђен Уредбом Савета Европе 40/94 из 1993.године. На овај начин створена је посебна категорија жигова, тзв. унитарни жиг са важењем на читавој територији Европске уније. Јединственом регистрацијом пред посебним органом, Заводом за интелектуалну својину Европске уније,² пружа се заштита ознаци за коришћење у свим земљама чланицама. Суштинска замисао је да овај институт подржи идеју о јединственом тржишту и слободном промету роба и услуга у оквиру Европске уније, на тај начин што ће се омогућити имаоцима овог права да кроз поједностављену процедуру и уз снижење трошкова регистрације заштите своје право на целокупној територији држава чланица. Тако се путем комунитарног жига неутрализираше асиметрија информисаности потрошача, смањују трансакциони трошкови, што доводи до унапређења ефикасности читавог тржишта Европске уније.³

Са намером да унапреди постојећи ниво хармонизације националних права држава чланица, и осавремени заштита комунитарним жигом, Европска унија приступила је озбиљној реформи целокупног жиговног права. Нови законодавни пакет чине два документа: Директива⁴ 2015/2436 о усклађивању законодавства држава чланица о жиговима и Уредба 2015/2424 о изменама Уредбе о комунитарном жигу⁵ (у даљем тексту: Уредба). Док је Директива посвећена већем степену хармонизације националних права држава чланица у области материјалног и процесног

---

1 Новом Уредбом која ступа на снагу 23.03.2016. године мења се назив овог института, те комунитарни жиг постаје жиг Европске уније.

2 До ступања на снагу нове Уредбе овај орган носи назив „Завод за хармонизацију унутрашњег тржишта (ОНИМ)“.

3 Слободан Марковић, *Право интелектуалне својине и информационо друштво*, Београд, 2014, 217.

4 Директива 2015/2436 Европског парламента и Савета о усаглашавању права држава чланица у области жигова, 2015, енг. *Directive (EU) 2015/2436 of the European Parliament and of the Council, to approximate the laws of the Member States relating to trade marks*.

5 Уредба 2015/2424 Европског парламента и Савета о изменама Уредбе о комунитарном жигу 207/2009, 2015, енг. *Regulation (EU) 2015/2424 of the European Parliament and of the Council of 16 December 2015 amending Council Regulation (EC) No 207/2009 on the Community trade mark*, даље у фуснотама: Уредба

жиговног права, Уредба се односи на жиг ЕУ, и наредни одељци биће посвећени новинама које су њоме прописана.

II Материјално право

1. Одустајање од услова графичког приказа

Прва значајна промена односи се на дефинисање ознаке подобне да буде предмет заштите жигом ЕУ. Тако, Уредбом је прописано да се ознака може састојати из било каквих знакова, посебно речи, укључујући лична имена, или од цртежа, бројева, боја, облика производа или паковања производа, или звукова, под условом да је знак подобан за разликовање роба и услуга једног произвођача од роба и услуга другог произвођача, и да је подобан за приказивање у регистру жигова Европске уније „на начин који омогућује надлежним телима и јавности да одреде тачан и јасан предмет заштите која је пружена његовом носиоцу“.⁶ Претходна Уредба је уместо цитираног услова прописивала да знак мора бити такав да се може графички приказати, и није садржала звук и боју као примере могућег предмета заштите. Сматрамо да ново решење отвара врата бројним новим облицима предмета заштите, и да уважава развој технологије и предности које доноси.

Кључни моменат за напуштање захтева графичког приказа ознаке везан је за случај *Sieckmann* и одлуку Европског суда правде C273/00, EU:C:2002:74,⁷ којом су дефинисани услови ваљаног приказа знака, а односе се на јасноћу, прецизност, самосталност, лаку доступност, разумљивост, постојаност и објективност. Ново решење ослања се управо на услове предвиђене овом одлуком, те подржава сваки облик приказа знака који их испуњава, не само графички. На овај начин створена је могућност за регистровање звукова као предмета заштите, с обзиром на постојање дигиталних технологија које задовољавају постављене услове захтеваног приказа ознаке.⁸

Посебно је интересантно отићи корак даље и наслутити могућност регистровања мириса као предмета заштите. Наиме, у Сједињеним Америчким Државама први пут жигом је заштићен мирис, још 1990. године.⁹

6 Уредба, чл. 4, ст. 5.

7 Европски суд правде, предмет бр. C 273/00, *Sieckmann*, 25. јануар 2003. године.

8 Према Закону о жигу, ознака мора бити подобна за графички приказ, а звуковне ознаке се могу регистровати уз приказ нотним писмом.

9 Danny Friedmann, „EU opens door for sound marks: will scent mark follow?“, *Journal of Intellectual property Law & Practice*, Vol. 10, 2015.

Према доступној статистици, мириси су дозвољени предмети заштите у 39 земаља.¹⁰ С обзиром на нову Уредбу, потребно је размотрити који начини приказа оваквог предмета заштите би испуњавали постављене услове ваљане регистрације. Неки од њих су: опис речима, идентификовање једињења од којих мирис потиче, хемијска формула, депоновање узорка у физичком или дигиталном облику.¹¹ Како је у Уредби наведена неискључива листа могућих предмета заштите, с обзиром на постојећи развој технологије који подразумева дигиталне уређаје којима се овакав знак може лако бележити, преносити и репродуковати, има смисла очекивати и мирис као један од нових облика предмета заштите ЕУ жигом.

2. Апсолутни разлози за одбијање

Даље, европско жиговно право остаје при систему регистрације као једином начину стицања жига. Осим уобичајених апсолутних разлога за одбијање који се тичу дистинктивног карактера, дескриптивних или генеричких знакова итд,¹² новине које су прописане Уредбом односе се на следеће: регистрација неће бити одбијена само ако је реч о знаку чији је облик одређен природом самог производа, постизањем одређеног техничког резултата или који производу даје битну вредност, већ и уколико се знак искључиво састоји од других обележја (дакле не само облика) наведених карактеристика.¹³ Сматрамо да је оваква измена направљена како би се одредба прилагодила и испитивању нетрадиционалних знакова као предмета заштите, попут мириса или звукова.

Потом, према новом решењу из регистрације су искључени знакови којима би се повредила заштита регистрованих ознака порекла, географских ознака, биљних сорти, традиционалних израза за вина, и назива традиционалних специјалитета.¹⁴ На овај начин, пружа се додатна заштита овим интелектуалним добрима.

---

10 За прецизнију статистику о нетрадиционалним жиговима више података доступно на адреси: http://www.country-index.com/non_traditional_tm_special.aspx?State=4.

11 D. Friedmann, 937.

12 Управо ове три карактеристике неће бити сметња регистрацији уколико стекну дистинктивност пре датума апликације односно датума проглашења ништавости.

13 Leighton Cassidy, Beverly Pots, *Major reforms to EU Trade Marks Law*, 2015, 6, доступно на адреси: <http://www.fieldfisher.com/publications/2015/07/major-reforms-to-eu-trade-marks-law#sthash.9pXekuuy.dpbs>.

14 Уредба 2015/2424 Европског парламента и Савета о изменама Уредбе о комунитарном жигу 207/2009, 2015, чл. 7, даље у фуснотама: Уредба, енг. *Regulation (EU) 2015/2424 of the European*

3. Случајеви повреде жига

Док је ранијом Уредбом било предвиђено четири облика повреде жига ЕУ,¹⁵ сада су прописана још два нова облика, која се односе на употребу знака као трговачког назива или назива привредног друштва или његовог дела, као и на употребу знака у компаративном оглашавању супротно Директиви 2006/114/ЕЗ о преварном и компаративном оглашавању. Затим, посебна пажња посвећена је фалсификованој роби, те је прописано да носилац жига ЕУ може онемогућити трећим лицима да у привредном промету у државу чланицу унесе производе који нису пуштени у слободан промет, ако ти производи, укључујући и њихово паковање, долазе из трећих земаља и без овлашћења носе жиг истоветан жигу ЕУ регистрованом за те производе или који се по својим битним обележјима не разликује од њега. Такође, прописано је да овакво право носиоца жига ЕУ престаје уколико треће лице (вршилац транзита) докаже да носилац жига није овлашћен да забрани стављање производа на тржиште у земљи крајњег одредишта.¹⁶

Оваквим решењем одступа се од досадашње праксе установљене одлуком Европског суда правде у предметима *Philips* и *Nokia* (C-446/09 и C-495/09).¹⁷ Наиме, наведеном пресудом заузет је став да коришћење ознаке на роби у транзиту представља повреду уколико таква роба буде пуштена у слободан промет унутар тржишта Европске уније, уколико је намењена тржишту Европске уније или уколико је намењена (нуђена, рекламирана и слично) потрошачима у Европској унији. Чини се да се напуштањем поменутог принципа ојачава позиција носиоца жигова у борби против фалсификоване робе, с обзиром на то повреда постоји без обзира на то да ли је роба намењена тржишту Уније или њеним потрошачима. Терет доказивања да ималац жига нема право да оспорава промет робе у држави крајњег одредишта је на лицу које врши транзит, што би требало да је део решења који прави баланс између слободног промета робе и услуга и заштите интелектуалне својине, као две важне вредности Европске уније.

Parliament and of the Council of 16 December 2015 amending Council Regulation (EC) No 207/2009 on the Community trade mark.

15 Истицање знака на производу или паковању, нуђење производа или услуга или њихово стављање на тржиште под заштићеним знаком, употреба на пословним документима и оглашавању, и увоз или извоз робе под тим знаком.

16 Уредба, чл. 9.

17 Европски суд правде, предмет бр. C-446/09, *Philips* и предмет бр. C-495/09, *Nokia*, 1. децембар 2011. године.

Још једна новина којом се подржава борба против фалсификоване робе је и одредба којом се као повреда прописује и коришћење жигом ЕУ заштићене ознаке на паковањима, налепницама, етикетама, сигурносним ознакама и ознакама аутентичности као и нуђење, стављање у промет, складиштење у ту сврху или увоз и извоз наведених предмета на којима је жиг истакнут.

4. Ограничења

Једна од првих промена везаних за ограничења овог права тиче се личног имена. Иако је ово ограничење уобичајено у националним правима,¹⁸ овде се прецизира да се ограничење односи само на употребу имена или адресе трећег лица под условом да је реч о физичком лицу, уколико се жиг користи у складу са добрим пословним обичајима у индустрији или трговини. Ово решење, такође, одступа од досадашње праксе Европског суда правде изражене кроз став у предмету *Celine V. Celine* (C-17/06),¹⁹ где је заузето становиште да се ограничење односи и на трговачка имена. Интересантно је уочити да је листа облика ограничења овог жига ограничена и сужена на три јасно дефинисана случаја, те да је искључивог карактера. Наиме, осим поменутог ограничења за употребу личног имена физичког лица, прописано је још и ограничење за употребу у сврху препознавања или упућивања на производе или услуге као оне који припадају носиоцу жига, као и употреба знакова или података који нису дистинктивни, или који се односе на врсту, квалитет, количину, намену, или друге карактеристике производа или услуге. Приметно је да недостаје генерално изузеће за облике изражавања слободе говора, попут критика, пародија или коментара.²⁰

5. Класификација

У свим системима где се жиг стиче регистрацијом производи или услуге из пријаве се одређују у складу са Ничанском класификацијом. До сада је за пријаву жига ЕУ било довољно назначити класу робе или услуга за коју се заштита тражи, међутим нова Уредба мења овакву праксу у складу са ставом Европског суда правде из одлуке у случају *IP Translator*

---

18 Према Закону о жигу, у Србији се не може регистровати знак истоветан личном имену физичког лица без писмене сагласности.

19 Европски суд правде, предмет бр. C-17/06, *Celine V. Celine*, 11. септембар 2007. године.

20 L. Cassidy, B. Pots, 33.

(С 307/10).²¹ Наиме, од подносиоца пријаве захтева се да јасно и прецизно идентификује производе односно услуге у оквиру одређене класе за које се тражи заштита на тај начин да надлежна тела могу искључиво на основу пријаве одредити обим заштите који се тражи. Изричито се наводи да се употреба општих израза, укључујући и опште наслове класа, има тумачити тако да обухвата све производе и услуге који су јасно обухваћени дословним значењем израза. Такође, прописано је да се производи и услуге не смеју сматрати сличним само зато што припадају истој класи, или различитим зато што припадају различитим класама. Уредбом је прописан рок од шест месеци у којем носиоци већ регистрованих жигова могу ускладити дефинисање производа односно услуга на које се њихов жиг односи.

Чини се да постављени стандард јасног и прецизног идентификовања производа и услуга „на начин да надлежна тела могу искључиво на основу пријаве одредити обим заштите који се тражи“ може бити дискутабилан у пракси. Може се очекивати да ће се у пракси повећати број спорних случајева око сукоба жигова који се односе на „блиске“ врсте добара у оквиру исте класе, а посебно ће бити тешко одредити њихову сличност обзиром на то да је изричито прописано да се припадност истој класи не сме ценити у том смислу.

III Процесно право

Сва надлежност везана за регистрацију и поступак по пријавама за жиг ЕУ остаје при Заводу за хармонизацију унутрашњег тржишта, који мења назив у Завод за интелектуалну својину Европске уније. Завод бележи константан раст броја пријава за заштиту жига ЕУ, при чему у последњих пар година у просеку процесуира око 100.000 пријава годишње.²² Нова уредба наставља да промовише активну улогу трећих лица како у поступку регистрације, где у периоду објаве пријаве могу поднети приговор, тако и након регистравања жига ЕУ, где имају иницијативу за покретање поништаја. Интересантно решење које не познаје српско право односи се на прописивање посебног одбрамбеног средства подносиоца пријаве против подносиоца приговора, а то је истицање да жиг подносиоца пригово-

21 Више о томе доступно на адреси: <http://www.fieldfisher.com/publications/2012/07/translating-ip-translator#sthash.Imnq3Xj3.dpbs>.

22 William Robinson, Giles Pratt, Ruth Kelly, „Trademark Law Harmonization in the European Union: Twenty Years Back and Forth“, *Fordham Intellectual Property, Media and Entertainment Law Journal*, Vol. 23, 2013, 31.

ра није коришћен у периоду од пет година, услед чега се његов приговор има одбацити. У сврху предупредивања спорова, подносиоцу пријаве остављена је могућност да захтева претраживање и база националних завода, те је посебна пажња посвећена унапређивању сарадње између европског и националних завода.

Потом, поступак пред Заводом је и даље двостепен, с тим што истичемо да је новом Уредбом први пут отворена могућност оснивања Центра за посредовање²³ у споровима за које је надлежан Завод, што је решење које би требало да допринесе ефикасности и квалитету рада овог тела. Може се приметити да је ова реформа била прилика да се, аналогно Јединственом патентном суду који је установљен пре неколико година за спорове поводом унитарног патента, оснује посебан суд надлежан за спорове поводом европског жига. Очигледно је процена да постојећи систем судске заштите функционише довољно ефикасно, те остаје посебно важна улога Европског суда правде који делује као највиша инстанца, те чим се одлукама у највећој мери гради пракса европског жиговног права.

Посебна новина тиче се смањења цена такси за регистрацију европског жига, односно промене система тарифе, што би требало да допринесе ефикасности и охрабри носиоце жигова међу малим и средњим предузећима да региструју своје ознаке. Осим цена такси за регистрацију,²⁴ смањене су цене такси на приговор, захтев за поништај и жалбу на одлуку Завода, а систем је осмишљен тако да подстакне електронско подношење пријава. Према проценама Европске комисије, очекује се да ће смањење трошкова поступка бити осетно и да ће деловати позитивно на популарност ове врсте жига.

У досадашњем делу рада представљене су најважније промене у регулацији жига ЕУ, и уједно истакнуте његове битне карактеристике. Чини се да је реформа учињена ради прилагођавања ове сфере права интелектуалне својине новим технологијама, те да се може очекивати разноврснија пракса у коришћењу овог института. Очигледно је настојање да се подстакне употреба ове врсте жига кроз снижење трошкова поступка, појачавање заштите права код робе у транзиту, смањење броја спорова услед прецизније идентификације робе или услуге на које се заштита односи.

---

23 Уредба, чл. 137а.

24 На пример, сада ће такса за регистровање жига ЕУ за једну класу износити 850 еура, уместо досадашњих 1350 еура. Детаљан приказ нове шеме тарифирања видети: <http://www.fieldfisher.com/publications/2015/07/major-reforms-to-eu-trade-marks-law#sthash.9pXeuky.dpbs>.

Чини се да ће прави задатак правника бити да савладају сложеност односа који могу настати поводом паралелне употребе националних, међународних и ЕУ жигова на истом тржишту. Том задатку посвећен је и наредни одељак овог рада.

IV Жиг Европске уније и право Републике Србије

Једна од основних обавеза Републике Србије као државе кандидата за приступ Европској унији је усаглашавање националних правних прописа са прописима ЕУ. Иако је последњом проценом Европске комисије Закон о жигу оцењен као прилично усаглашен,²⁵ несумњиво да ће и он претрпети одређене промене у складу са Директивом ЕУ 2015/2436 о усклађивању законодавстава држава чланица у области жигова, која чини други елемент поменуте реформе. Осим промена које би чланство у ЕУ донело у области националног жиговног права, чини се да би значајна новина била и аутоматско важење европског жига и у републици Србији као држави чланици. Покушаћемо да одговоримо на нека од спорних питања која би се овде могла појавити.

1. Однос између међународне пријаве и жига ЕУ

Обзиром на то да је Република Србија део тзв. Мадридске уније, у постављене Мадридским аранжманом о међународном регистровању жигова и Протоколом уз Мадридски аранжман, то наш систем познаје међународну заштиту жига, могућност да се пријавом пред националним заводом назначењем земаља у којима се захтева заштита проширири важење жига и на њихове територије. Како је и Европска унија потписница Мадридског аранжмана, поставља се питање који је однос овог система заштите са жигом ЕУ, тј. може ли се означањем ЕУ као територије проширења у међународној пријави постићи исти ефекат као и регистровањем жига ЕУ? Наизглед се чини да је тако, међутим истичемо следеће разлике које нису занемарљиве: разлика би се састојала у надлежности за регистрацију, њеним трошковима, али и у материјалним питањима, обзиром на то да је жиг ЕУ посебна врста жига чија је природа одређена Уредбом, а жиг по међународној пријави остаје одређен националним правом.

---

25 Из Националног програма за усвајање правних тековина ЕУ, доступно на адреси: http://www.seio.gov.rs/upload/documents/nacionalna_dokumenta/npaa/NPAA_2014_2018.pdf.

2. Жиг ЕУ као сметња за регистрацију националног

Ово питање односи се на ситуацију када би носилац жига ЕУ приговарао регистрацији националног жига у Републици Србији, при чему робе или услуге обележене европским жигом нису у промету на домаћем тржишту. Да ли би такав приговор требало усвојити, иако наизглед регистрација домаћег жига у пракси не би довела до повреде права? Овде се поставља претходно питање у ком обиму је неопходно употребљавати жиг ЕУ да би он био у употреби? Да ли је неопходна употреба у свакој држави чланици? Одговор на ово питање дао је Европски суд правде у одлуци у предмету *Iron Smith ktf v Unilever NV*, C-125/14,²⁶ где је заузео став да репутација жига ЕУ у једној од држава чланица може бити довољна за приговор против регистрације националног жига, чак и уколико репутације нема у држави у којој се регистрација тражи, ако се покаже да је „комерцијално значајном“ делу домаће јавности ранији знак познат, уколико таква јавност повезује знакове и постоји повреда ранијег у садашњости или постоји могућност повреде у будућности.²⁷ Иако проблематичан с аспекта утврђивања релевантног дела јавности, као и доказивања његове свести о повезаности између два знака, ипак можемо закључити да је одговор на питање од којег смо кренули позитиван, те да ће подносилац пријаве за национални жиг морати да улаже додатне напоре претраге жигова ЕУ како би у виду имао све касније евентуалне сметње заштити његовог права.

3. Аутоматско важење жига ЕУ

Најспорније питање односи се на моменат увођења овог жига у правни систем Републике Србије. Требало би да његово важење наступи аутоматски, што може довести до сложених проблема у пракси. Наиме, поставља се питање шта уколико би у Републици Србији пре ступања у чланство био регистрован национални жиг исти или сличан раније регистрованом жигу ЕУ, за исту или сличну врсту робе или услуга? Аутоматским наступањем важења жига ЕУ долази до ситуације где на једном тржишту коегзистирају два подударна знака, што је супротно основном принципу жиговног права. Несумњиво да однос између ова две врсте жи-

26 Европски суд правде, предмет бр. C-125/14, *Iron Smith v Unilever NV*, 3. септембар 2015. године.

27 Rachel Montagon, Joel Smith, „Lack of national reputation not necessarily a bar to use of Community trademark to object to later national applications“, *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 11, 2016.

га изискивати посебно прецизно нормирање, а остаје да се види за које решење би се одлучио наш законодавац. Наиме, Законом о жигу Републике Хрватске прописано је да у наведеном случају носилац националног жига може тужбом захтевати забрану употребе у Републици Хрватској жига ЕУ којем је важење аутоматски проширено услед ступања у чланство, с тим што мора доказати да се жиг ЕУ супротставља његовом националном жигу.²⁸ Овакво решење има логике, јер осим што домаћи поредак стаје у заштиту националног жига, чини се да је такво решење најближе правичном обзиром на то да је интерес носиоца националног жига јаче изражен, јер је он још раније имао потребу да на том простору заштити своје право, а носиоца жига ЕУ слабији, јер је до тада имао друге могућности заштите на тој територији (на пример, путем међународне пријаве) које није користио.

V Закључак

Након анализирања најбитнијих измена регулисања комунитарног жига, чини се да је највећи корак напуштање услова графичког приказа ознаке као подобног предмета заштите. С обзиром на то да се процес реформисања жига ЕУ одвија паралелно са унапређењем хармонизације националних права у области жига, несумњиво да ће отварање врата нетрадиционалним ознакама попут звукова и мириса бити подстрек и за развијање националних права у том смеру. Даље, промена начина одређивања робе и услуга према Ничанској класификацији, смањење цена регистрације, пооштрена заштита жига код робе у транзиту, појачавање апсолутних разлога за одбијање, јачају заштиту која се овим институтом пружа, чине је приступачнијом и оправдано је очекивати пораст у примени овог института у будућности.

Како је Србија у статусу кандидата за чланство у Европској унији, очигледно је да ће морати да усклади своје регулисање жига у складу са захтевима хармонизације жиговног права чланица. Посебну пажњу треба посветити моменту наступања важности ЕУ жигова, те њиховом односу са већ регистрованим националним жиговима, за које сматрамо да треба да имају предност. Остаје да се види у ком смеру ће се развијати сложеност односа који настају поводом паралелне употребе националних, међународних, и ЕУ жигова на истом тржишту, те да ли ће унификација и хармонизација жиговног права довести до нестанка потребе за постоја-

28 Закон о жигу, *Народне новине*, бр. 173/03, 54/05, 76/07, 30/09, 49/11, чл. 67г.

њем националних жигова. Оваквом реформом учињен је корак даље ка проширењу капацитета овог института да се развије у јединствени, унитарни жиг који ће елиминисати потребу за другим облицима заштите.

Mina JOVANOVIĆ, M.A.

PhD Candidate at the Faculty of Law University of Belgrade

EUROPEAN UNION TRADEMARK, SPECIFICS AND CONTENTIOUS ISSUES

Summary

In December 2015 European Parliament and the Council enacted Regulation (EU) 2015/2424 amending Council Regulation on the Community trade mark, as a part of EU trademark law reform package. Author analyzes changes in substantive and procedural community trade mark regulation, and points out its specifics as a supranational, unitary institute. Leaving the graphical representation requirement is revolutionary step which opens doors for protection of new kinds of signs, while improving protection of goods in transit, new forms of infringement and absolute grounds for refusal, strengthen capacity of this institute, and contributes to its popularity. Second part of this article deals with position of the Republic of Serbia as a candidate for EU membership considering trademark law, with an idea to emphasize complexity of relations between international, European and national trade marks regarding their coexistence in one market, with particular reference to the moment of automatic EU trademark validity occurrence.

Key words: *European Union trademark, community trademark, European Union, graphical representation of mark.*